

naar de school brachten. „Ze vinden het moeilijk, hun kind af te moeten staan, al is het maar gedeeltelijk”, legde de heer Brouwer uit. „Daarom kleepte ik ze in rouwgewaden.”

Het is de gedachte, die we ook telkens terug vinden in het werk van Ina Boudier-Bakker. Het egoïsme der moederliefde. En zeker, er zit een kern waarheid in deze opvatting. Doch wanneer je, als onderwijzersvrouw, maar al te dikwijls de verzuchting hebt gehoord: „ik ben blij, dat hij eindelijk naar school gaat! Hij wordt zoo ondeugend; ik kan hem geen baas meer”, dan weet je, dat er ook een ander soort moeders bestaat.

Het is me echter hier, in 't verband van ons artikel, voornamelijk te doen om het andere paneel. Daarop staan de kinderen afgebeeld, wanneer ze al haast weer de school verlaten. Een boek in hun hand, het hoofd geheven. Boven die hoofden een duif, als symbool van de Goddelijke wijsheid. Lichtstralen

dalen af op de kinderen. Maar waar die stralen de kinderfiguurtjes raken, gaan ze niet er *overheen*. Neen, ze zijn uitgegroeid, ze gaan als 't ware door de kinderen heen. „Want” zegt Willem C. Brouwer, „het Goddelijk Licht moet niet *over* en *langs* de menschen vallen, het moet *door hen heen gaan*. Dan pas is het goed.”

Wie zulk een hooge waarheid weet te vertolken in de oorspronkelijk broeze, door het laaiende vuur hard als graniet geworden klei, is het toch zeker een vreugde, dat ook de lezers van dit tijdschrift, door dit artikel, een oogenblik hun aandacht kunnen geven aan en hun blik verruimen door zijn werk. Wellicht schuilt er onder hen hier of daar iemand die zegt: maar hiervan moet ik zelf iets bezitten. Hij of zij kan er zeker van zijn, dat de vreugde van het maken voor dezen kunstenaar veel meer beteekent dan het, toch ook noodig, geldelijk voordeel.

KOOS VAN DOORNE

BUREAU-PLANT

Van zon en reine lucht verstoken,
hief gij in ons kantoor uw schriële leden.
Wij vonden u een morgen rood ontloken:
een bruid die een gevangenis was ingetreden.

Gij hebt gewoekerd met uw klein vermogen,
gij hebt geleefd, niet achtende uw leed en druk;
God zag het: en gij stond van bloei overtogen:
een armelijke draagster van Zijn rijk geluk.
